Presenten el documental ´Dalí, la darrera gran obra´ a Figueres

Segons la directora dels Museus Dalí, Montse Aguer, 'en el documental donem pistes, l'enigma és obert'

Montse Aguer i David Pujol, guionista i director del documental

CRISTINA VILÀ

Aquest dijous, a les 20.30 hores, es presenta, en primícia a Europa, al Teatre El Jardí de Figueres, 'Dalí, la darrera gran obra', el primer documental de la Fundació Gala-Dalí sobre el Teatre-Museu Dalí. La veu del mestre Dalí, l'artista Antoni Pitxot i Montse Aguer, recent nomenada directora del Triangle Dalinià, s´uneixen en aquest viatge "sense fi". L'acte, coorganitzat per la Fundació Gala-Dalí, l'Ajuntament de Figueres i els Amics dels Museus Dalí, és obert a tothom.

Publiquem un fragment de l'entrevista, publicada en l'edició en paper, a Montse Aguer i al director del documental, David Pujol.

Com es va gestar la idea de fer aquest documental?

Montse Aguer: Fa temps que pensava que un museu en què el director hagués estat nomenat pel mateix artista, cosa única, que va participar en la seva creació, que conegué Dalí i se l´estimava i que ell mateix era pintor, que l´havíem d´enregistrar parlant del museu. Perquè ell ha escrit sobre el museu, però no és el mateix que ens en parli. Volia que la Fundació entrés en el llenguatge audiovisual. Vaig conèixer, aleshores, en David Pujol. M´havia fet una entrevista per la Documenta de Kassel i li havia vist el treball amb Ferran Adrià. M´agradava molt. Per començar, doncs, com estàvem fent l´exposició a Púbol sobre l´Al·legoria de la memòria', vam pensar que, ja que teníem l´artista –Pitxot– que parlés. Ho vam aconseguir. Ell, amb això, era molt pudorós, li costava molt parlar de la seva obra, però l´Antoni s´hi va sentir còmode.

David Pujol: Sí. Vam fer uns 15 minuts i es va engrescar i va dir que s´havia de convertir en un document més llarg. El vam presentar a l´Avicom i ens van donar el Golden Prize.

És aleshores quan decideixen fer el següent pas, fer el documental.

Montse Aguer.: Ens vam engrescar tots pensant que eren els 40 anys del museu i, a banda dels actes, el segon procés havia de ser el documental, que és on anàvem des del principi: un director-artista que havia conegut un altre gran artista i que l´entenia molt bé, havia d´explicar-nos el museu. Volíem un documental diferent.

Això com s´aconsegueix?

David Pujol: Per un costat hi havia el concepte d´amfitrionisme, com es va crear aquest museu i, aleshores, anar sala per sala amb la Montse per obrir els espais i allí Dalí i Pitxot es complementen amb anècdotes.

Montse Aguer.: És una visió íntima i universal alhora.

David Pujol: Una lliçó sobre la història de l´art.

Com es va plantejar?

Montse Aguer: Vam descartar fer moltes entrevistes, volíem una visió més íntima, però alhora universal. Volíem que fos molt més que una visita, que fos una exploració sobre Dalí i el seu museu des d´un punt de vista dalinià. Poden venir altres documentals sobre el museu, no és una visió única.

David Pujol: És com tenir la recepta original sobre la taula perquè amb Pitxot és com tenir una extensió del mateix Dalí. És que ho van fer junts. Aquest documental té alguna cosa d´herència.

Què s´hi ha volgut reflectir?

Montse Aguer: El museu com un tot, com una obra d´art total.

David Pujol: Això ho va remarcar molt la Montse, que tota l´estructura de l´edifici representava una gran obra, de fet, la darrera, perquè li va dedicar fins a l´últim alè de la seva vida. La Montse va deixar-me molt clar que quan entres en aquest museu, estàs entrant dins una obra de Dalí, estàs essent engolit per l´obra.

Montse Aguer: Dalí li deia a l´Antoni què volia. Ho va fer fins al darrer dia.

El documental és un viatge pels detalls, els secrets, els enigmes. És una descripció de la fascinació.

Montse Aguer.: Hi ha aquest doble component. Un més íntim, que deia en David de l´hoste, que el convidem en un espai i l´ensenyem, però fer entendre que mai es podrà explicar tot. Hi ha aquests components d´enigma i fascinació, que et quedin ganes de tornar. Deixem la lectura oberta, donem pistes, però deixem l´enigma obert. I que l´espectador el tanqui amb la seva interpretació.

Diu Dalí que és una obra sense fi.

David Pujol: Una altra definició, per mi, és que aquest museu és com una biografia de Dalí. Hi ha dues maneres d´apropar-se a una persona: a través d´una biografia escrita o a través dels seus sentiments, i aquest museu té un aspecte biogràfic, però sentimental i intel·lectual. I tu la pots percebre per tots els racons del museu.

Font del document:
http://www.emporda.info/cultura/2015/11/19/presenten-documental-dali-darrera-gran/292872.html?utm_source=rss